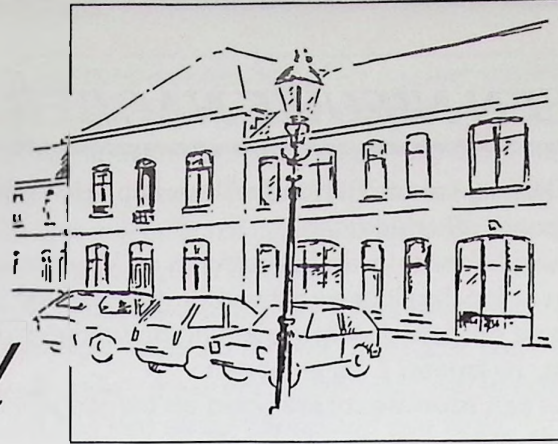

De Krant van 't Land

9-de jaargang - no. 6 - februari 1998

JONA

Het is een bekend verhaal, het verhaal van Jona de profeet, die wegvloogte voor zijn opdracht, maar die door God weer werd teruggehaald om te doen wat Hij hem bevolen had.

Jona, zijn naam betekent 'duif', maar deze duif vloog eerst wel mooi de verkeerde kant uit: hij dacht voor Gods aangezicht te kunnen wegvlugten, maar ook dan gelden de woorden van Psalm 139: 'Ging ik wonen aan het uiterste der zee, ook daar zou uw hand mijn geleiden, uw rechterhand mij vastgrijpen.'

God beschikt dan een grote vis, die Jona opslokt en hem na drie dagen en drie nachten (!) weer uitspuwt, zodat Jona alsnog kan gaan doen wat God hem opgedragen had.

Jona moet Ninevé oproepen tot bekering, tot omkering van een verkeerde handel en wandel, want haar boosheid was opgestegen voor Gods aangezicht. De oproep van Jona heeft al meteen succes: op bevel van de koning bekeren mens en dier zich, want zo zegt men, misschien mocht God zich omkeren en berouw krijgen en het oordeel niet ten uitvoer brengen. En inderdaad: God krijgt berouw van het kwaad dat Hij gedreigd had hun te zullen aandoen en Hij deed het niet.

Maar dit bevalt Jona helemaal niet: heeft hij zich daarvoor zo uitgesloofd, en heeft hij daarvoor als een vroom en godvruchtig mens geleefd? Zullen die inwoners van Ninevé nu hun terechte straf ontlopen? Jona heeft er moeite mee om de zon van Gods goedheid in het water te zien schijnen, en hij klaagt zijn nood bij God: 'Wist ik niet dat

Gij een genadig en barmhartig God zijt, lankmoedig en groot van goedertierenheid?'

Jona moet zijn les nog leren: Jona wil die woorden graag tot zichzelf beperken maar niet voor anderen laten gelden.

En hoeveel van Jona zit er ook in onszelf? Wij willen Gods goedheid en trouw maar liever beperken tot de eigen kring, de eigen groep, de eigen club. Maar de kern ziet breed - en wij worden opgeroepen om op te staan tot de vreugde.

Met Jona moeten wij onze les vaak nog leren: Gods liefde gaat vaak ongekende en ongedachte wegen met ons mensen.

Hij blijft Jona nodig hebben, Hij blijft mensen nodig hebben. Hij blijft Israël nodig hebben, Hij blijft de kerk nodig hebben opdat in Israël, opdat in de kerk alle mensen gezegend zullen worden. Zoals eens aan Abraham werd beloofd: in u zullen alle geslachten van de aardbodem gezegend worden.

Het boek Jona eindigt, zoals zoveel verhalen in de bijbel, met een open slot: wij weten niet hoe het met Jona is afgelopen. Dat is blijkbaar niet belangrijk. De vraag blijft wel of God met ons mensen zijn doel bereikt, en de vraag blijft wat wij, u en ik, met deze woorden, die uit de bijbel op ons afkomen, gaan doen. Misschien dat dit lied over Jona ons kan helpen:

Jona uit de grote vis

ziet dat God vol liefde is.

O, wat is die Jona kwaad,

dat de stad haar straf ontgaat.

Maar de Heer zegt: nee, nee, nee,
wees toch blij om Ninevé.

ds. J. Bakker

EEN NIEUWE NAOBER

Zo kun je, vanuit 'Bernardus' bekeken, de 'Aalterpoort' zeker noemen!

Graag hebben we als bestuur van de Vrienden dan ook gebruik gemaakt van de gelegenheid om de officiële ingebruikneming op vrijdagmiddag, 16 januari jl. bij te wonen.

Wat een **monumentale** poort als toegang tot de stad!

Wat een **prachtige** poort als toegang tot een aantal comfortabele woningen met bijzondere gemakken!

Waarbij hoort de fijne toegang, de **bijzondere poort** tot de zorg, gezelligheid, tuin (enz.) van 'Bernardus', de 'naober'.

Het was zo op die middag in de Aalterpoort - en eerst al in het Wapen van Bredevoort - een groot en groots Poortfeest: een feest van openingen, toegangen tot belangrijke voorzieningen voor wonen en zorg. Dankzij een prima samenwerking tussen de gemeenten en de woningbouwcorporatie 'De Woonplaats'. Bij dat poortfeest van toegangen en mogelijkheden paste precies de enthousiaste speech van de directeur van die corporatie. Hij vertelde van nieuwe perspectieven, nieuwe poorten naar toekomstige woningbouw. Men zit boordevol plannen, heeft ook het geld voor uitvoering, maar kampt, samen met de gemeente, met het probleem dat de provincie **de poort** naar een grotere woningtoewijzing praktisch **gesloten** houdt. Met het gevolg dat 'De Woonplaats' nu financieel helpt bij woningbouwprojecten **elders**. Erg **aardig** voor 'elders', maar **schrijnend** voor 'hier'.....

Schrijnend en pijnlijk op zo'n poortfeest is dan daarna die middag de toespraak van de gedeputeerde Dirksen, waarin op geen enkele manier positief is gereageerd op de speech van de directeur van de Woonplaats....

Integendeel: de woningtoewijzingspoort **bleef** bij de provincie hermetisch dicht.....Onbegrijpelijk en onverteerbaar.....

Tot slot (natuurlijk!) een **hartelijk welkom** voor onze **nieuwe naobers!**

Namens de Vrienden (niet van de provincie dus!)

D. Bekius

PANNENKOEKENFESTIJN IN SINT BERNARDUS

Ongeveer één keer per jaar is het pannenkoekenfeest in Sint Bernardus.

Voor de bewoners is het smullen, want ze krijgen wel eens een pannenkoek, maar dit is een complete maaltijd. Een aantal vrijwilligsters zorgen daar altijd voor. We hebben een paar baksters en anderen dekken de tafels en zorgen voor een lekker glaasje. En iedereen die door Bernardus loopt zegt dan: 'Wat ruikt het hier heerlijk!'

Er worden spek-, appel- en gewone pannenkoeken gebakken. En vooral de spekpannenkoeken zorgen voor een heerlijke geur.

Als de eerste pannenkoeken uit de pan glijden en in de zaal geserveerd worden, zijn de complimentjes voor de vrijwilligsters de beloning voor hun werk. Er is bijna geen aanslepen aan en dan hoor je ook vaak de opmerking:

'Dat mochten jullie wel één keer per maand doen, één keer per jaar is veel te weinig.

Dat is toch een bewijs, dat dit pannenkoekenfeestijn weer zeer geslaagd is en misschien is er wel een mogelijkheid om dit vaker te doen. We zullen eens samen overleggen.

Betsy Buesink

ER WAS EENS.....

Aan de rand van een groot water lag eens een mooie tuin.

In die tuin huisden vele vogels. Vogels van allerlei pluimage. Het was een lieflijke en rustige omgeving. De vogels konden het goed met elkaar vinden en er was een hele rustige omgeving. De vogels konden het goed met elkaar vinden en er was een hele hechte sociale structuur. Takkevogels zag je er nauwelijks.

Zo werden de wat oudere vogels liefdevol van voedsel voorzien door een groepje witgevederde jonge vogels, dat steeds zorgzaam om hen heen fladderde. Anny (een vogel met een brilletje op, dat zag je vroeger niet vaak), was de leidster van die groep, waarin ook, we noemen maar wat, een olandavogel, een ster- en een idyvogel rondvlogen.

Waar maar nodig hielpen zij de oudere vogels: met vliegjes vangen, met de veren mooi oppoetsen, een rondvlucht maken of, als ze dat wilden, om van de hak op een tak te springen.

(Er zaten opvallend weinig mannetjes-vogels bij die witte beestjes; zo af en toe kwam er wel eens een oop (een soort stormvogel, maar dan in het klein) aangescheerd om loszittende takjes te verwijderen of om een schemerlamp op te hangen. De tientallen oudere vogels, waaronder de mannetjes-arel (van de eggelaar-familie) en de ensink (een vogel die het liefst onder het dak van een houten schuurtje zit), konden allen de hulp van dat witte gevogelte best waarderen.

Iets verderop huisden de rienden (een verzamelnaam voor in- en uitheemse vogels). Deze had-

den afgesproken om ook af en toe wat spulletjes voor de oudere vogels aan te slepen, zoals bijvoorbeeld een strookje stof tegen de felle zon, een stukje glas dat leuk schitterde en waarin met zich kon spiegelen of een biljarttafel. Ze schooiden regelmatig wat bijeen.

Deze rienden werden geleid door een eminente ekiusvogel (komt uit het noorden; daar bekend als de oeke), maar er zat, om maar wat te noemen, ook een ok bij. (Sprekend een vink).

Zo één keer per jaar was er beukenmarkt. Dan stalden die rienden op een stukje zand alle beukeblaadjes uit die ze in de loop van het jaar bij elkaar hadden geraapt of weer van andere vogels hadden gekregen en verkochten die aan iedereen die er maar rondvloog.

Met de opbrengst ervan huppelden ze vervolgens naar Anny, die dan weer iets extra's kon doen voor de oudere vogels. De ene keer werd er een hoeveelheid slakken ingeslagen, een andere keer werd er een smakelijke jeneverbessenstruik voor geplant, of werd er, als versiering, een diervriendelijke vogelverschrikker voor gekocht.

Och, al met al was het niet slecht toeven daar bij die tuin.....

Wat een raar verhaal, zult u misschien denken. Nou, dat klopt, het is eigenlijk alleen maar een inleiding voor het volgende:

Ook dit jaar willen de Vrienden weer meedoen op de jaarlijkse particuliere boekenmarkt. Vorig jaar hebben zij een flinke hoeveelheid van hun voorraad kunnen verkopen. Enige aanvulling zou dus erg welkom zijn.

Mocht d boeken hebben die u wel kwijt wilt, dan houden zij zich graag aanbevolen. U kunt ze het hele jaar door afleveren bij Sint Bernardus of even bellen naar één van de bestuursleden van de Vrienden, dan komen die ze graag bij u ophalen.

Bij voorbaat alvast dank!

Ferdi Veldkamp

WERK VAN TOEN!

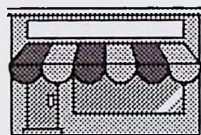
Mevrouw Lammers heeft deze keer haar medewerking toegezegd voor de serie 'Werk van toen'.

Mevrouw Lammers is geboren op 9 december 1919. Het oudershuis zal bij velen van u bekend zijn. Het is de kruidenierszaak Lammers aan de Varsseveldsestraat in Aalten.

Dit is tegenover het oude kerkhof. 'Ik woonde hier met mijn ouders, een oudere zus en een broer en zus onder mij.'

Al voor de geboorte van mevrouw Lammers runnen haar ouders, vooral moeder, de kruidenierszaak. Later werd het een supermarkt genoemd. Vader was poldermeester, hij gaf leiding aan de werknemers die geacht werden de 'gravens' oftewel sloten in de gemeente Aalten schoon te houden.

Na de lagere schooltijd heeft mevrouw Lammers de huishoudschool gevolgd, dit alles in Aalten.

'Toen ik wat ouder werd ging ik helpen in de winkel. Samen met moeder, alles pakte ik aan. De meeste etenswaren werden los verkocht dus moest je alles afwe-

gen. Aan dit werk had ik een hekel. Misschien kwam dit ook wel omdat ik liever verpleegster was geworden en mijn hart dus niet echt in de winkel lag.

Maar zo ging het vroeger nu éénmaal. Als je ouders een zaak hadden, ging je automatisch in de zaak helpen, een paar extra handen waren altijd welkom. De producten die afgewogen moesten worden, werden in de daarvoor bestemde papieren zakken gedaan. Een kilozak was vierkant van vormgeving, en in een puntzak kon een pond in.'

De broer van mevrouw Lammers deed het bezorgwerk. Vooral voor mensen die buitenaf woonden, moesten de boodschappen bezorgd worden. Dit gebeurde allemaal op de fiets, later werd hiervoor een auto aangeschaft.

In de tijd van 'oud-en-nieuw' waren we weleens jaloers op mijn broer. In Lintelo, waar hij de meeste boodschappen bezorgde, kreeg hij vaak extra snoep als beloning. In de winkel liep je dit soort extraatjes mis.

Betsy Buesink-Wassink (onze bekende vrijwilligster) was indertijd een buurmeisje van mevrouw Lammers. Betsy kan zich nog herinneren dat ze met één cent gauw naar de winkel van Lammers ging om snoep te kopen.

Het snoep werd ook los verkocht en zat in van die glazen stolpen. Drogisterij Taken in Bredevoort heeft deze nog steeds in gebruik.

Nadat de ouders van mevrouw Lammers overleden waren, en haar broer de zaak verder voortzette, ging zij bij het echtpaar Blaak in Varsseveld werken. Hier verzorgde ze het echtpaar en de gehele huishouding. Zij woonde bij het echtpaar in huis zodat ze dag en nacht beschikbaar was. Nadat ze er zo'n tien jaar had gewerkt, kwam mevrouw Blaak te overlijden en mijnheer Blaak werd opgenomen in verzorgingshuis de Bettekamp in Varsseveld. Dus het werk zat erop bij de familie Blaak.

Ook bij de broers van Veldboom in de Aaltense Heurne en bij mevrouw en meneer Kolenbrander in Bredevoort heeft zij nog een tijd gewerkt en bij ingewoond.

'Na de familie Kolenbrander ben ik voor het eerst op mezelf gaan wonen, in 't oude postkantoor in Bredevoort. Ik heb toen nog een poosje bij de Luthe gewerkt, hier werden groentes etc. gesneden.'

De zaak Lammers is er niet meer, na honderd jaar te hebben bestaan. Mevrouw vindt dit jammer, toch heeft ze nu vele bezigheden binnen Sint Bernardus. De Sociale Commissie, en natuurlijk het werk voor de Welfare.

Tijdens ons gesprek, op een woensdagmiddag, heeft mevrouw voortdurend zitten breien want die pierrotpop moet morgen eigenlijk af zijn. (Op donderdagmiddag is er welfare in Sint Bernardus.)

Mevrouw Lammers, bedankt voor uw verhaal en nog fijne jaren in Sint Bernardus toegewenst.

Ester Hijink

DE CLIËNTENRAAD

In het laatste stukje van 1997 zijn vele bewoners van Sint Bernardus getuige geweest van de installatie van de cliëntenraad. We kregen daarbij van mevrouw Veenhuis een grote lege map aangeboden om daarin alle papieren die we zouden krijgen te kunnen bewaren. Het is nu eenmaal de gewoonte in ons land om allerlei wetten en voorschriften vergezeld te doen gaan van een enorme papierwinkel. Zoveel dat je door de bomen het bos niet meer kunt zien. Uit dit alles proberen we als cliëntenraad die dingen te halen die voor u als bewoner van Sint Bernardus van belang zijn. Op vijf januari jl. was onze eerste vergadering. Zoals bij elke club moest er eerst een bestuur gekozen worden. In ons geval een voorzitter en een secretaris/penningmeester. Bij de stemming werd als voorzitter gekozen de heer Bennink en mevrouw Hoefman als secretaris/penningmeester.

Ik kan me voorstellen dat u denkt: 'Wat hebben we nu aan deze nieuwe raad? Is die voor ons echt wel zo belangrijk? De vroegere lokatiecommissie werkte immers goed?'

In onze stichting was dat ook wel zo, we hadden een lid in het algemeen bestuur, die onze belangen en wensen kon over brengen naar het bestuur. Dit was echter niet wettelijk voorgeschreven.

De 'Wet Medezeggenschap Cliënten Zorginstellingen' geeft de cliëntenraden rechten waar het bestuur van een instelling niet aan voorbij kan gaan.

Zo is er bijvoorbeeld:

Recht op informatie: Het bestuur geeft informatie over waar ze mee bezig zijn. De raad kan ook zelf informatie vragen, de instelling dient deze dan te even.

Adviesrecht: De instelling moet de raad raadplegen over bijv. de benoeming van directeur of lokatiemanager of bij het aangaan van een fusie of samenwerking met een andere instelling.

Instemmingsrecht: De raad moet instemmen met het benoemen van hoofden van verzorgingsafdelingen. Ook bij algemene voedingsaangelegenheden.

Bestuursvertegenwoordiging: De raden hebben het recht om iemand te benoemen in het bestuur of raad van toezicht.

Zomaar enkele dingen heb ik hier even genoemd. In werkelijkheid is het een hele waslijst, het heeft weinig zin die hier allemaal te noemen. Wilt u hier meer over horen, dan zijn wij bereid daar met u over van gedachten te wisselen. U ziet wel dat het toch een andere verantwoordelijkheid geeft aan de nieuwe raad. Het is daarom van groot belang, dat zij door u geïnformeerd wordt over dingen die u belangrijk vindt in het huis voor uzelf en uw medebewoners. Daar mag u ieder lid van de raad voor benaderen, speciaal denk ik aan uw medebewoner de heer Van de Berk.

Als raad kunnen we dit aan de orde stellen bij het bestuur.

Door dit stukje hoop ik een kleine aanzet te hebben gegeven om u te doen inzien dat deze raad voor u allen belangrijk kan zijn.

A. Bennink, voorzitter.

P.s.

Hieronder een lijstje met namen en telefoonnummers van mensen die in de cliëntenraad zitting hebben.

De heer A. Bennink	- tel. 473079
De heer G. v.d. Berk	- tel. 451772
De heer D.A. Graven	- tel. 451551
Mevrouw A. Hoefman-Eppink	- tel. 451010
Mevrouw A. Kemperman	- tel. 451213
Mevrouw T. de Vries	- tel. 451333

KORTE IMPRESSIE VAN O.R.-WERK

Een belangrijke ontwikkeling, binnen de Stichting Ouderenzorg Aalten-Bredevoort, van de afgelopen periode is een adviesaanvraag geweest. Deze adviesaanvraag betrof de juridische integratie van de Stichting Zorgcombinatie Grensland en de Stichting Ouderenzorg Aalten-Bredevoort.

Naar aanleiding van deze juridische integratie tussen beide stichtingen zijn wij, samen met de O.R.-leden van de Stichting Zorgcombinatie Grensland, op cursus geweest op 8 en 9 januari jl.

Vooraf is, samen met de cursusleider, het gehele programma vastgesteld, gericht op de toekomst. De eerste cursusdag hebben de gezamenlijke O.R.-leden het gehad over de ontwikkelingen van de afgelopen maanden. Tevens hebben we een gesprek voorbereid voor die avond. Want 's avonds kwamen mevrouw Schenk en de heer Plessius, bestuurders van beide stichtingen, om de beweegredenen en de uitvoering van de fusie toe te lichten.

Op de tweede cursusdag hebben we o.a. het gesprek met de bestuurders geëvalueerd. Verder hebben de ondernemingsraden een conceptadvies opgesteld en dit is later aan de achterban voorgelegd. Hierop zijn vanuit Sint Bernardus enkele reacties binnengekomen. In dit advies hebben wij vooral vermeld dat er opgelet dient te worden dat er geen gedwongen ontslagen zullen vallen.

Ook hebben we de voordelen van de verschillende medezeggenschapstructuren besproken. Al met al was het een leuke en leerzame cursus, waar we weer veel van opgestoken hebben.

Vriendelijke groeten van de O.R.

TONEELAVOND - 'ONS GENOEGEN' DEED HAAR NAAM EER AAN!

Wie dinsdagavond 19 januari in de zaal kwam keek z'n ogen uit. Het liturgisch centrum was omgetoverd in een echte ouderwetse keuken met een bozem en blauwe tegeltjes en een echte kachel ervoor. Toneelvereniging 'Ons Genoegen' van de Haart was bij ons op bezoek met het blijspel: 'Waor 'n wil is...'

We waren getuige van de belevenissen van het molenaarsgezin Jannie en Bertus Hillebrands, dochter

Margie, knecht Geert en niet te vergeten opa in zijn schommelstoel. Molenaar Bertus had het er maar moeilijk mee dat de coöperatie steeds meer klanten van hem afsnoopte. Als je zwager uit de stad, een meneer met een dikke sigaar dan ook nog directeur van de Coöperatie wordt, dan wordt het leven wel heel erg moeilijk.

Bertus hield vol: 'Het meel van de coöperatie wel een dubbeltje goedkoper maar wel van mindere kwaliteit.' Maar hoe bewijs je dat? Daar moest wat op gevonden worden. Een zakje van beiden laten keuren op kwaliteit! Maar in welk zakje zit nu het molenmeel, als opa de zakjes wisselt, Albert de zakjes wisselt en dan opa nog een keer? We leefden mee met opa, die altijd sliep, doof was en bijna blind, maar alles zag, alles hoorde en precies wist wat er allemaal gebeurde.

We konden als toeschouwers soms voorspellen hoe hij zou reageren. Een buurvrouw Geesje, die ook de klandizie opzegde, had ook niet bepaald onze sympathie. En zo leefden we in drie bedrijven met al deze mensen, met buurman Lucas en zijn bazige vrouw Geesje, met molenaar Bertus en zijn lieve vrouw Jannie, zijn zwager Albert en vrouw Rikie, met dochter Margie, een vriendin en knecht Geert. We leefden mee met opa die zijn positie beschrijft als: 'EJn gek is wiezer dan tien geleerden.'

Maar de molenaarsvrouw hield vertrouwen in haar mensen want: 'Waor 'n wil is....'

We hebben genoten!

GEVRAAGD!!

Iedere vrijdagmiddag is er een activiteitenmiddag voor de bewoners van Sint Bernardus. Gezien de belangstelling van de bewoners is een helpende hand op deze middag zeer welkom!

We zijn op zoek naar iemand die één maal in de veertien dagen op de vrijdagmiddag van 13.30 tot

17.00 uur wil helpen bij deze activiteiten. U moet denken aan: bewoners ophalen, koffieschenken, assistentie verlenen bij de geplande activiteiten en een stukje gezelligheid bieden.

Mocht u geïnteresseerd zijn, wilt u dan contact opnemen met Hanny Veenhuis (locatiehoofd) of Elise Houwers (activiteitenbegeleidster).

Wij zien uw reactie met belangstelling tegemoet!

Elise Houwers

WIE BEN IK?

Wie is dat schattige meisje met haar donkere ogen en lange haren?

Dat ben ik dus, **Karin Smees-Stronks**, op de foto ongeveer één maand oud.

DE NIEUWE FOTO!

Wat een vrolijk meisje op de schommel, wie, o wie is zij?

Ik ben op 2 mei 1966 geboren aan de Stationsweg 6a, beter bekend als 'huize Beekhof' (waar nu onze oud-burgemeester dhr. Bekius woont). Ik kan me weinig herinneren van de tijd dat wij er gewoond hebben. We zijn namelijk - toen ik twee jaar oud was - met het hele gezin: vader, moeder en mijn enige zus Gea, naar Aalten verhuisd.

Ik ben alweer zo'n veertien jaar, met veel plezier, werkzaam op Sint Bernardus. In mei 1984 begon ik op, het toen nog oude, Sint Bernardus, waar in die tijd vierentwintig bewoners vertoefden.

Dat was op zich ook heel gezellig.

Maar de eisen die aan een verzorgingshuis worden gesteld, werden strenger en dus moest het huis grondig worden verbouwd en uitgebreid.

Als gevolg hiervan moesten alle bewoners verhuizen naar Aalten en wel naar 't Hoge Veld.

Erna Konink en ik zijn toen ongeveer een jaar lang op 't Hoge Veld werkzaam geweest tot de bewoners terug konden naar het vertrouwde nest.

Dit alles is alweer ruim acht jaar geleden, de tijd vliegt.

Viereneenhalf jaar geleden ben ik getrouwd met Jan Smees en aan het eind van deze maand verwachten we ons eerste kindje. (Wel spannend).

Na een tijdje verlof hoop ik zo rond half mei weer aan de slag te kunnen.

Jullie zijn dus nog lang niet van mij af!

Groetjes van Karin Smees

Februari nat vult schuur en korenvat

Bovenstaande oude boerenwijsheid kwam drie jaar geleden als oplossing uit de puzzel in het februari-nummer van de Krant van 't Zand. Er zijn heel veel van zulke 'weerspreuken', voor elke tijd van het jaar. En daarbij vonden wij er zowaar ook nog een voor deze tijd.

Natuurlijk gaat het weer over het weer en over het boerenland.

Als u deze kruiswoordpuzzel goed oplost, dan vindt u de bedoelde spreuk onder 1 en 6 verticaal. U zult zien: we hebben het niet te moeilijk gemaakt.

Ook nu hebben we de inzendingstermijn weer verlengd (en daarom dus, zoals we vorige maand hebben afgesproken, nu nog geen uitslag van de januari-puzzel) en wel tot 13 maart. Als u er voor zorgt dat uw oplossing op die datum bij de redactie binnen is, dan dingt u weer mee naar de prijzen.

En dan nu de omschrijving van de gevraagde woorden:

Horizontaal

1. kleine, dunne pannenkoek
5. landelijk kruideniersbedrijf (afk.)
7. omroepvereniging
8. voornaam van vroegere beroemde voetballer
9. mooiste stad van Nederland (ja toch?!)
11. muzieknoot
12. bergruimte in tafel of kast
13. waterkant
14. ideaal fantasieland
16. uitroep van verrassing
17. muziekvereniging in Aalten
18. voegwoord
19. uitsluiting van de (kerkelijke) gemeenschap
20. enzovoort (afk.)
22. kledingstuk
23. modern hebreuws
25. eigenaar van schepen
26. herkenningssymbool van bedrijf of vereniging
28. gast aan tafel
29. deel van een ladder
30. erfelijke factor
31. onderste verdieping (afk.)
32. Marokkaans hoofddekseel
33. uitbouw aan woning
34. landelijk ochtendblad (afk.)
35. lidwoord
37. landbouwwerktuig
38. dat doe je met medicijnen
41. lidwoord
42. volksoverlevering
43. stelen.

1	2		3	4		5	6
7					8		
9			10				
11			12			13	
14		15					16
17			18			19	
		20	21		22		
23	24						
25					26		27
28				29			
30			31			32	
33					34		
			35	36			37
38	39		40				41
42				43			

EEN HUMORISTISCHE KIJK OP DE NIEUWE CLIËNTENRAAD!

Dit wordt een moeilijk stukje, voornamelijk omdat het hierboven genoemde onderwerp nog zo nieuw is.

Jarenlang hadden alle bejaardenhuizen (nu dus verzorgingshuizen) alleen maar een bewonerscommissie, die zich onder andere bezig hield met het samenstellen van de menu's in overleg met de kok. Later kwam daar nog een lokatiecommissie bij, die veel meer deed en ook meer bevoegdheden had. En de bewoners hadden daar vrede mee, want het geheel functioneerde aardig.

Maar ja, dan zit er weer zo'n hoge ome achter zijn bureau (waarschijnlijk in Den Haag, ben ik bang), en die vindt het nodig de hele boel overhoop te halen en alles totaal te reorganiseren. Ik denk wel eens: zo'n man had beter een andere hobby kunnen kiezen, bijvoorbeeld vissen, klaverjassen of vlinders vangen in Zuid-Limburg. Helaas, het heeft niet zo mogen zijn.

De hobbyloze ambtenaar zit vele maanden (misschien wel jaren) te schrijven, te herschrijven, opnieuw te schrijven en verdraaid, ineens ligt daar een nieuw wetsvoorstel op zijn verder

netjes opgeruimde werkblad: De Wet Medezeggenschap Cliëntenraden Zorginstellingen. Als u gezond wilt blijven, moet u dat boekwerk niet gaan lezen. Het is te veel, te dik en te ingewikkeld. Dat laatste, dat ingewikkelde dus, komt omdat de bedenker van die wet een speciale taal gebruikt: de ambtenarentaal. Met iemand die deze taal spreekt, valt niet te praten. Loop daar bij voorkeur in een grote boog omheen! Afijn, om een lang verhaal kort te maken, het wetsvoorstel wordt na behandeling in de Tweede en vervolgens in de Eerste Kamer in 1996 aangenomen. Ik ben bang dat onze volksvertegenwoordigers ook niet zo best raad weten met dat ambtenarenjargon, dus veel tijd zullen ze er wel niet aan besteed hebben.

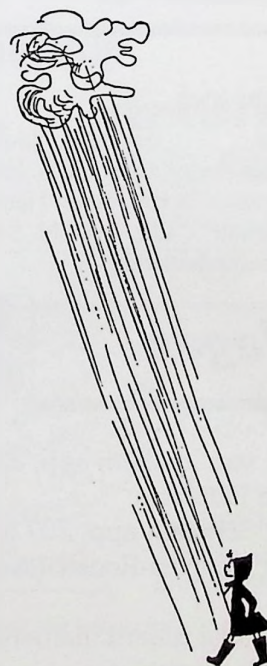
Het is duidelijk wie er met de gebakken peren komt te zitten. Jawel hoor, de verzorgingshuizen en de verpleeghuizen. Die moeten - want het staat in de wet - in 1997 maar zorgen, dat er een Cliëntenraad komt, in elk verzorgingshuis en in elk verpleeghuis in Nederland. Dus ook in Sint Bernardus te Bredevoort.

Nou, bedankt hoor, meneer de ambtenaar. Ik hoop dat u gauw gaat vutten, anders komt u misschien op het idee om nog maar eens een keer met een wetsvoorstel te komen. Zoek maar een andere hobby!

G.H. v.d. Berk

Verticaal

2. klooster bij Lieveelde
3. bittere afgunst
4. bewoner van Indonesisch eiland
5. aartsvader
8. oudedagvoorziening (afk.)
10. knecht van Abraham (Genesis 15)
15. staat iedere maand op de voorpagina van de Krant van 't Zand
19. toegezegd
21. orgaan
24. zit in sommige schoenen
26. grammofoonplaat (afk.)
27. meisjesnaam
29. Eerste en tweede Kamer (afk.)
31. middenstandsorganisatie in Bredevoort
34. in het jaar
36. roem
37. plaats in Gelderland
39. voorzetsel
40. water in Friesland

Mutaties

Sint Bernardus

Mevr. te Selle-Grijsen is op 6 februari in de Pronsweide overleden.

Wij wensen de heer te Selle en zijn zoon, schoondochter en verdere familie kracht en sterkte toe om dit verlies te verwerken.

Beth San

Mevr. Elferink-Doornink is overleden, zij woonde in app. 106.

Mevr. Eskes-Kappers is komen wonen in app. 205.

Mevr. Winkelhorst-Vaags is komen wonen in app. 102.

Hoge Veld

Mevr. de Boer-Crielaard is overleden, zij woonde in app. 303.

Mevr. Hoornenborg-Wensink is overleden, zij woonde in app. 209.

Dhr. Luimes is overleden, hij woonde in app. 208

Weeksluiting

Datum Voorganger Organist

14 febr. dhr. D. Bekius dhr. D.A. Heusinkveld

21 febr. ds. W.E. Onderwaater mevr. W.G. Hobé

28 febr. ds. A. Schellevis dhr. Y. ter Haar

7 maart pastor J.W. Koster dhr. A.J.J.M. Schilderman
woord en communieviering

Verjaardagen

- 17 februari - dhr. van Lochem app. 220
18 februari - Elise Houwers
24 februari - dhr. Scholten app. 207
6 maart - mevr. Aalbers-Roelofsen app. 107

Allemaal van harte gefeliciteerd, namens de redactie en een fijne dag gewenst.

Agenda

Woensdag, 18 februari organiseert het comité van de drie kerken vanaf 14.30 uur een informatieve middag. Gasten zijn welkom.

Maandag, 23 februari toont INEKE de voorjaars- en zomercollectie dameskleding. Er is volop keuze voor een lage prijs. Passen is mogelijk. Iedereen die belangstelling heeft is welkom.

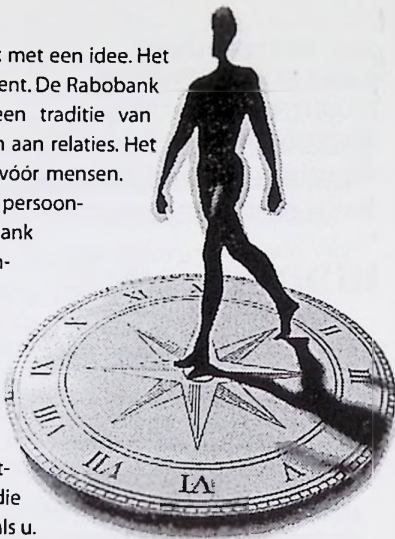
Maandag, 2 maart om 14.30 uur leidt de K.B.O. afdeling Bredevoort een middag. Gasten zijn welkom.

Maandag, 9 maart vanaf 14.30 uur verzorgt de sociale commissie voor de bewoners een bingo-middag met leuke prijzen.

We zijn net zo thuis in de buurt als u

De Rabobank is een bank met een idee. Het idee dat je samen sterk bent. De Rabobank heeft als geen ander een traditie van samenwerken en bouwen aan relaties. Het is een bank van mensen vóór mensen. Dat merkt u al snel in het persoonlijke contact. Elke Rabobank staat midden in de samenleving. Daarom zijn we vaak betrokken bij activiteiten in het bedrijfsleven, verenigingen en scholen. We weten wat er leeft, ook als het niet om bankzaken gaat. Kortom, we zijn een bank die net zo thuis is in de buurt als u.

Rabobank

Aalten - Bredevoort - IJzerlo

Bertram

't Zand 1
7126 DE Bredevoort
Tel. (0543) 45 11 12

Openingstijden van
10.00 tot 22.00 uur.

's-maandags gesloten

een
onding,
zo'n
wekker

Of vindt u het prettig, dat geratel op de vroege morgen? Er is iets beters denkbaar. Wat dunkt u van een licht muziekje? Ontwaken met de Beatles of Mozart. Met behaaglijk tapijt onder uw voeten en een tuiltje bloemen op de toilettafel.

Dat is wel even anders dan het vroegere slaaphok. In het kleine Bredevoort staat de grootste slaapkamercollectie van de Gelderse Achterhoek opgesteld. Bij Betting. Niet de eerste de beste, laten we dat afspreken. Tot ziens!

Welterusten, uw bedje is gespreid door...

Betting
Bredevoort

Vrijdag koopavond tot 9 uur. Tel.: 0543-451567

HONDA

Autobedrijf

A. ten Bruin

Misterstraat 39a - 7126 CB Bredevoort
Telefoon 0543-451788 b.g.g. 0543-452078
Telefax 0543-451080

Bakkerij Jos Knippenborg
Zieuwent - Borculo
Bredevoort (0543) 45 12 31

De bakker die iets extra's maakt van uw bestelling!

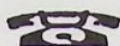
TEN BRUIN Mode
heren- en jongensmode, vrijetijdskleding

Misterstraat 16 - Bredevoort - 0543-451251

TAXIBEDRIJF

WALHOF

3e Broekdijk 2 - 7122 LA Aallen

0543-47 20 02

Telefax 0543-47 73 27

24 uur per dag bereikbaar

heesters · potterie · tuinaarde · tuinverlichting ·
6 lokkatten · natuursysteem ·
groene en bloeiende planten · bloem · heesters ·
z. i. t. o. e. k. · boom · tuinbouw ·

GROENRIJK
GroenRijk Willy Heinen
Bredevoortsestraatweg 118
7126 AA Bredevoort
telefoon (0543) 451 233

HET RIJKE TUINLEVEN
Openingstijden: Ma. t/m vr. 9.00-18.00 uur
vr. koopavond tot 21.00 uur, zat. 8.00-17.00 uur

- PLC BESTURINGEN
- SCHAKELKASTENBOUW
- KRACHTINSTALLATIES
- AIRCONDITIONING
- TECHNISCHE ONDERSTEUNING INDUSTRIE
- SATELLIET ONTVANGST

HIDDINK

TECHNISCHE SYSTEMEN & INSTALLATIES
BREDEVOORT NL TEL.0543-451037 SEMA 06-59 805495

DRUKKERIJ TE MEBEL BV
VEELZIJDIG IN DRUKWERK

Misterstraat 40 - 7126 CE Bredevoort
Telefoon 0543-451334 Fax 0543-452052

reparatie, onderhoud en verkoop van
portofoon- en mobilfoonsystemen
autotelefoon - semafoon
telefooninstallaties

w.r. tolkamp

mobilfoon - intercom - oproepsystemen
autotelefoon - semafoon

Pr. Mauritsstraat 1, 7126 AC Bredevoort, tel. 0543-451754, fax 0543-451547

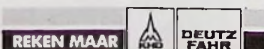
Voor al uw **SCHILDER, BEHANG-**
en
GLASWERKZAAMHEDEN

Schildersbedrijf
HANS WENSINK
Tel. 0543-451489

Deutz - Fahr
Trekken - Werktuigen

ook in speelgoed
uitvoering

Fa. G.H. KLEIN NIBBELINK

Landstraat 4 · 6 Winterswijksestraat 61 Bredevoort

Telefoon 0543 - 451254